

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 83

Vydána dne 10. prosince 1964

Cena 40 hal.

OBSAH :

194. Vyhláška ministerstva zdravotnictví o povinném hlášení živě a mrtvě narozeného plodu, úmrtí dítěte do sedmi dnů po porodu a úmrtí matky
195. Vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení o rozsahu pracovní činnosti potřebné pro zápočet kalendářního roku v důchodovém zabezpečení družstevních rolníků
196. Redakční sdělení o opravě tiskových chyb
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

194

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví

ze dne 24. listopadu 1964

o povinném hlášení živě a mrtvě narozeného plodu, úmrtí dítěte do sedmi dnů po porodu a úmrtí matky

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 4 písm. b) zákona č. 103/1951 Sb., o jednotné preventivní a léčebné péči:

§ 1

Za účelem odborné kontroly péče o matku a dítě a stálého zlepšování této péče podléhá povinnému hlášení každé narození živého a mrtvého plodu, úmrtí dítěte do sedmi dnů po porodu a úmrtí matky.

§ 2

(1) Hlášením jsou povinni:

- a) ve zdravotnickém zařízení, kde žena nebo dítě byly ošetřovány, vedoucí zdravotnického zařízení,
- b) mimo zdravotnické zařízení lékař nebo ženská sestra, kteří byli události přítomni nebo se k ženě nebo k dítěti dodatečně dostavili.

(2) Není-li při ukončení těhotenství přítomna žádná z osob uvedených v předchozím odstavci,

oznáme narození nebo úmrtí nejbližšímu zdravotnickému zařízení:

- a) zletilá osoba, která v době narození nebo úmrtí žila se ženou nebo dítětem ve společné domácnosti, nebo ten, v jehož bytě nebo domě došlo k narození nebo k úmrtí, a nebo domovní důvěrník,
- b) vedoucí veřejného ústavu (zařízení), v němž došlo k narození nebo úmrtí,
- c) každý, kdo se o narození nebo úmrtí dověděl nebo našel odložené dítě, plod nebo mrtvoly matky a mohl podle okolností vědět, že oznámení nebylo dosud učiněno.

Na podkladě tohoto oznámení učiní vedoucí zdravotnického zařízení hlášení.

(3) Hlášení se podává výkonnému orgánu národního výboru pověřeného vedením matrik a okresnímu odborníkovi pro pediatrii.

§ 3

(1) Narození živého plodu je úplné vypuzení nebo vynětí plodu z těla matčina (bez ohledu na délku těhotenství), jestliže plod po narození dýchá nebo projevuje jiné známky života, jako srdeční činnost, pulsaci pupečnicku nebo aktivní pohyb svalstva, i když pupečník nebyl přerušen nebo placenta nebyla porozena.

(2) Živě narozený plod se pro účely demografické statistiky považuje za živě narozené dítě.

§ 4

Narození mrtvého plodu je narození plodu, jehož úmrtí nastalo před vypuzením nebo vynětím z těla matčina (bez ohledu na délku těhotenství). Úmrtí je prokázáno tím, že plod nedýchá ani neprojevuje jinou známku života, jako srdeční činnost, pulsaci pupečnicku nebo aktivní pohyb svalstva.

§ 5

Mrtvě narozené děti a děti zemřelé do sedmi dnů po porodu (v době kratší než 7×24 hodiny) se zahrnují do perinatální úmrtnosti*).

§ 6

Úmrtí matky je úmrtí ženy, které nastalo v souvislosti s těhotenstvím, potratem, porodem nebo šestineděním.

§ 7

Podrobnosti o způsobu zpracování a vyhodnocení hlášení podle § 1 a 2 upraví ministerstvo zdravotnictví směrnicemi.

§ 8

Zrušuje se vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 361/1952 Ú. l., o povinném hlášení ukončení těhotenství, úmrtí dětí po porodu a úmrtí matek a směrnice ministerstva zdravotnictví poř. č. 67/1959 Sb. směrnic pro NV, o povinném hlášení ukončení těhotenství, úmrtí dětí do 10 dnů po porodu a úmrtí matek.

§ 9

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1965.

Náměstek ministra:

Jaroš v. r.

*] Perinatální úmrtnost je ukazatel počtu mrtvě narozených dětí a dětí zemřelých do 7 dnů po porodu na 1000 živě narozených dětí.